

Renovació de la Flama de la Llengua

El Club Excursionista Pirenaic dins els actes per commemorar el 75è Aniversari de la seva fundació fou l'entitat organitzadora de la 38ª Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, que tingué lloc a Montserrat el passat 18 de febrer del 07.

L'origen d'aquest acte de Renovació de la Flama de la Llengua es remunta a l'any 1968, any en què les entitats excursionistes, es van afegir als actes de celebració de l'any Fabra. L'acte principal va ser el trasllat d'una flama que simbolitzava la llengua catalana, des de la tomba de Pompeu Fabra a Prada de Conflent i fins a Montserrat. Des d'aleshores cada febrer una entitat excursionista n'assumeix la organització.

Aquest any però el protagonisme inicial no fou per la Flama. Quan ens adrecem a la Plaça superior davant del Monestir un desplegament dels mossos ens fa recular per col·locar una tanca de seguretat, corrien tota mena de rumors, finalment ens confirmen la presència d'un paquet sospitosos que podia tractar-se d'una bomba.

Cal avisar als artificiers que en facin la retirada, però mentrestant cal desallotjar a tothom. Tanques de seguretat més allunyades, cal fer sortir la gent de la basílica, no hi haurà missa conventual. Es restringeix l'accés a les botigues i restaurants, tot enmig d'un gran desplegament d'efectius policials que havien acordonat tots els accessos a la plaça, i que nosaltres contemplàvem astorats des de la terrassa de l'estació del funicular de la Santa Cova.

Quan arriben els artificiers al cap de tres hores, descobreixen que la bomba només era un termo de cafè calent ficat dins d'una motxilla que algú havia oblidat. Això afegit a l'excés de zel d'un vigilant i la paranoia causada pel terrorisme, havia fet la resta.

Finalment una mica més tard del previst es va poder fer l'encesa de la llàntia a l'atri del monestir i el cant dels Segadors. Seguidament es va fer a la sala d'actes una taula rodona per avaluar l'estat actual de la Llengua Catalana amb intervencions de diversos ponents de tots els Països Catalans.

Inicià els parlaments el professor Til Stegmann que donà la benvinguda als assistents tot recordant que l'any 1982, ara fa 25 anys també havia pres part en aquest acte. *"El català necessita la vostra ajuda per continuar mantenint la presència en la societat. Cada vegada que ens adrecem en castellà és un minut perdut pel català i una pèrdua de la centralitat de la llengua catalana convertida en un rang secundari de l'Espanyol. Us vull posar dos exemples d'amor pel català. El primer és d'agraïment a tots els que amb el seu esforç han aconseguit fer del català la llengua preeminent a la propera Fira del Llibre a Frankfurt. L'altre exemple és del 28 d'agost de 1985 quan l'excursionisme català arribà al sostre del món. Oscar Cadiac hi desplegà la senyera, però també hi va llegir el fragment d'un poema de Joan Brossa, per tant la llengua i la bandera foren presents en aquell moment emotiu. Perquè si la llengua viu, viurà amb ella la Nació Catalana.*

El Club Excursionista Pirenaic, entitat organitzadora de la 38ª. Renovació de la Flama de la Llengua Catalana.
Fotografia: Josep Castells.

segueix